

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2021, č. j.: OAM-594/ZA-ZA04-P06-2020

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2021, č. j.: OAM-594/ZA-ZA04-P06-2020, jímž mu nebyla udělena mezinárodní ochrana podle ustanovení § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav, k okolnostem konkrétního případu se nepřihlédlo, nebylo přihlédnuto ani k podstatným skutečnostem, zvláště těm v žalobcův prospěch, rozhodnutí je nepřezkoumatelné, splňuje podmínky pro udělení azylu, nelze vyloučit jeho postih za dlouhodobý pobyt v zahraničí v kontextu s deklarovaným X., jeho navrácením do země původu by byl porušen princip non-refoulement, jeho obava z pronásledování je důvodná. X., byl napaden policistou, když X., navíc je dlouhodoběji mimo vlast. Žalovaný se nijak nezabýval příčinnou souvislostí mezi X. a pronásledováním či vážnou újmou, žalobce X., což žalovaný chybně vyhodnotil, může být pronásledován i proto, že mu jsou X. připisovány, není nutné, aby žalobce X., jeho azylový příběh je konzistentní, vnitrostátní orgány mu nepomohly, zprávy o zemi původu nejsou v rozhodnutí reflektovány, žalobce může dlouhodobým pobytem v zahraničí ztratit svůj pobytový status, čímž by v zemi původu přišel o mnohá práva. Kubánci kritizující vládu nadále čelí represím včetně mučení, nezákonností se beztrestně dopouštěli vládní úředníci i bezpečnostní složky, žalobci již bylo X., závěr žalovaného o nereálnosti represí vůči němu je chybný, v případě pochybností je nutno rozhodnout ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

4. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovil s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí je zákonné, bylo přihlédnuto k tvrzeným skutečnostem a opatřeny k nim byly adekvátní a aktuální informace, skutkový stav byl zjištěn dostatečně, postup byl zákonný, důvody pro udělení mezinárodní ochrany u žalobce absentují, ve správním řízení neměl vůči podkladům výhrady, jeho individuální důvody nesvědčí pravděpodobnosti vzniku újmy relevantní ve smyslu zákona o azylu, k projevení X. došlo X. před opuštěním vlasti, ve stejné době měl konflikt s policií v souvislosti s X., žádné další potíže již ale neměl, a to ani v následující době, kdy se do země původu X. vracel, X. není azylově relevantní, X., samotné negativní jevy v zemi původu vycházející ze zpráv nejsou samy o sobě dostatečné pro udělení mezinárodní ochrany, reálné důvody jeho žádosti byly skutečně ekonomické, represe vůči němu ze strany kubánských státních orgánů je nepravděpodobná, s ohledem na konkrétní okolnosti byla žalobcova žádost posouzena správně. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
5. Žalobce v replice sdělil, že žalovaný nevychází dostatečně ze zpráv o zemi původu, situace na Kubě je špatná, žalobce je zájmovou osobou pro státní orgány své vlasti, potíže měl, represe hrozí i jeho příbuzným, lidem X. bývá zamezeno vycestovat, jeho reálné důvody nejsou socioekonomické, žalovaný se nevyjádřil k příčinné souvislosti mezi X. a reálností hrozeb. Setrval na požadavku zrušit napadené rozhodnutí.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce v poskytnutí údajů k žádosti ze dne 1. 10. 2020 uvedl, že je kubánské národnosti, mluví španělsky, věří v Boha, ale nepatří pod žádnou církev, X., od té doby není politicky aktivní, je ženatý a bezdětný, X., poprvé vycestoval v X., zemi původu naposledy opustil v X., od té doby tu je nepřetržitě, X., o mezinárodní ochranu dosud nežádal, je zcela zdravý a s ničím se neléčí; o mezinárodní ochranu žádá,

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

protože mu ve vlasti X., měl kvůli tomu neshody s policií, X., od té doby jej nenechali na pokoji, X., nesouhlasí s X., to jsou všechny důvody jeho žádosti.

7. Během pohovoru vedeného dne 1. 10. 2020 žalobce dále uvedl, že měl být X., stěžoval si na jejich jednání, X., stěžoval si roku X., dostával odpovědi, že X., dál už to nijak neřešil, jelikož to nemělo význam, nikde mu nepomohli, vzdal to, X., jiné potíže se státními orgány ani bezpečnostními složkami neměl, když nechtěl, aby X., pak už to neřešil, jiné potíže neměl, neměl problémy kvůli příslušnosti k některé skupině obyvatel, nebylo proti němu vedeno trestní řízení, všechny potíže se datují k roku X., měl potíže, když X., jiné potíže neměl, do České republiky jezdil z pracovních důvodů, když přijel v X., byl jeho pracovní poměr ukončen, měl X., nemohl najít novou práci kvůli koronaviru, když ji našel a šel to nahlásit na policii, byla zjištěna nelegálnost jeho pobytu a dostal výjezdní příkaz, X. požádal o mezinárodní ochranu, do vlasti se nechce vrátit, nemuselo by mu již být umožněno vycestovat, nemá jistotu, jak by řízení dopadlo, v minulosti měl X., nechce se vrátit do vlasti, neví, co odpovědět na otázku, jak se jeho poměry liší od předchozích let, kdy se do země původu vracel a pobyt v České republice X., ve vlasti má X., s příbuznými si volá každý den, daří se jim normálně, X., v EU nemá příbuzné, všechny důvody uvedl, nic dalšího uvést ani doložit nechce.
8. Ve správním spisu jsou obsaženy zprávy o zemi původu, konkrétně Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 3. 1. 2020, Kuba, Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, Návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí, Konzulární informace Velvyslanectví Kubánské republiky v České republice ke dni 31. 7. 2020, Konzulární služby, Informace OAMP, Kuba, Bezpečnostní a politická situace v zemi ze dne 3. 9. 2019 a Ministerstvo spravedlnosti, Úřední věstník Kubánské republiky ze dne 16. 10. 2012 týkající se předpisů o migraci.
9. Ve dnech 28. 1. 2021 a 3. 3. 2021 se žalobce mohl seznámit s podklady rozhodnutí, k úkonu se však ani v jednom případě nedostavil.
10. Dne 4. 3. 2021 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
13. Podle ust. § 12 zákona o azylu *azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec*

a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo

b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

14. V žalobě žalobce odkazoval na neblahou situaci v zemi původu s možným pronásledováním osob projevujících své politické názory kritické vůči režimu. Soud v obecnosti souhlasí s tím, že Kuba je autoritářský stát, který mnohé své občany pronásleduje z politických důvodů. Nicméně, rozhodování o mezinárodní ochraně je založeno na individuálním posouzení konkrétních případů, samotná autoritářská povaha země původu k udělení mezinárodní ochrany nestačí, a to v žádné z jejích forem. K nutnosti posuzovat azylový příběh případ od případu a nepřístupovat k paušálnímu hodnocení občanů příslušného, byť autoritářského, státu se vyslovil Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) již v právní větě k rozsudku ze dne 21. 7. 2005, č. j.: 3 Azs 303/2004 – 79: *„Pokud žadatel o udělení azylu není vystaven žádnému pronásledování nebo diskriminaci z azylově relevantních důvodů, resp. nemá z takového pronásledování nebo diskriminace odůvodněný strach, popř. takové skutečnosti ve správním řízení vůbec netvrdí, pak nesplňuje podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., a to i přes skutečnost, že pochází ze země s nedemokratickým a autoritativním režimem, který zásadním způsobem diskriminuje a potlačuje opozici, resp. osoby zastávající politicky odlišné názory.“*
15. Soud neshledal, že by žalobcův konkrétní azylový příběh svědčil o důvodných obavách z pronásledování či o skutečném nebezpečí vážné újmy, které by mu mohly ve vlasti hrozit. Žalobce měl roku X. a situaci už dál nijak neřešil. Ve stejném roce X., měl X., situaci už dále neřešil, jiné potíže ve vlasti neměl a nikdy proti němu nebylo vedeno trestní řízení. Roku X. Ve vlasti má žalobce X. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce není osobou, které by se mohla týkat neblahá lidskoprávní situace v zemi původu do té míry, aby u něj existovaly důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Od událostí roku X. žádné potíže neměl, následně mu bylo umožněno X. z vlasti vycestovat, nikdy nebyl trestně stíhán, rodina potíže nemá, žalobce neprojevuje politické ambice, X. kvůli tomu žádné potíže neměl. X. nelze vnímat jako negativní projev státní moci vůči žalobci. Žalobcův azylový příběh byl potenciálním obětí státních represí (soudě dle shromážděných zpráv o zemi původu) velice vzdálen, nebylo proto namístě udělit mu mezinárodní ochranu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobcovy individuální poměry náležitě vyhodnotil ve vztahu ke všem formám mezinárodní ochrany a důkladně odůvodnil, proč nebylo žalobcově azylové žádosti vyhověno. Námitka proto není důvodná.
16. Jak vyplývá ze zpráv o zemi původu, občanům Kuby, tedy ani žalobci, již nehrozí pronásledování ani vážná újma kvůli dlouhodobému pobytu v zahraničí, X. O možnostech kubánských státních příslušníků ohledně návratu do vlasti zpravuje přehledně ve správním spisu obsažená Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 3. 1. 2020. Podle ní byla novelou migračního zákona z roku 2012 výrazně zlepšena možnost kubánských občanů opustit vlast, X. Žalovaný se možnostem návratu kubánských státních příslušníků do země původu a možnými sankcemi ze strany režimu dostatečně zabýval a opatřil si potřebné podklady odpovídající adresnosti a aktuálnosti. Obrat v kubánské migrační politice, v jehož důsledku již nejsou ve smyslu zákona o azylu relevantní obavy kubánských občanů, X., aproboval i NSS, konkrétně v usneseních ze dne 14. 3. 2018, č. j.: 6 Azs 369/2017 – 41, ze dne 6. 6. 2019, č. j.: 4 Azs 68/2019 – 54, ze dne 24. 7. 2019, č. j.: 4 Azs 112/2019 – 46, ze dne 5. 12. 2018, č. j.: 10 Azs 244/2018 – 58, či ze dne 22. 1. 2020, č. j.: 6 Azs 197/2019 – 45. Ani druhá základní žalobní námitka tudíž není důvodná.
17. Žalovaný si rovněž opatřil vypovídající zprávy o zemi původu, jejichž výběr přizpůsobil žalobcovu azylovému příběhu. Důkladnější podklady shromáždil ohledně

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.

návratu kubánských státních příslušníků po dlouhodobém pobytu v zahraničí, s ohledem na několikaletý bezproblémový průběh žalobcova pobytu ve vlasti po roce X. a X. legální vycestování ze země původu nezpůsobuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, pokud si žalobce k obecné situaci v zemi původu opatřil toliko Informaci OAMP ze dne 3. 9. 2019. Ze zpráv pak vycházel v napadeném rozhodnutí, jejich obsah podrobně konstatoval např. na s. 9 a 10.

18. Skutkový stav byl zjištěn řádně, bez důvodných pochybností, nebylo proto třeba aplikovat pravidlo v pochybnostech ve prospěch žadatele o mezinárodní ochranu (žalobce).
19. V mezích žalobních bodů nedošlo k porušení základních procesních ustanovení správního řízení ani mezinárodních závazků ze strany žalovaného; princip non-refoulement dotčen nebyl.
20. Žalovaným shromážděné podklady byly dostatečné pro rozhodnutí ve věci, soud proto neprováděl dokazování zprávami, na které žalobce odkázal v žalobě, jelikož by to bylo nadbytečné.
21. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. března 2023

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje K. R.